

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoP/53/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313204765
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5313204765.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd Žilina, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Márie Kašíkovej, v právnej veci navrhovateľky: Y. S., rod. S., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX C. XXX, právne zastúpená JUDr. Petrom Pohančenikom, advokátom, so sídlom XXX XX S., T. XX, proti odporcovi: Y. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX L. XXX, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Stopka, JUDr. Blendovský, JUDr. Strapáč, PhD., s.r.o., so sídlom 022 01 Čadca, Potočná 2835/1 A, o rozvod manželstva a úpravu pomerov rodičov na čas po rozvode k mal. dieťaťu N. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpenému kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 10P/52/2013-63 z 06. novembra 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku o úprave styku otca s mal. Lukášom a vo výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e.**

V ostatnej časti zostáva rozsudok okresného súdu **n e d o t k n u t ý.**

Žiaden z účastníkov **n e m á p r á v o** na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom rozviedol manželstvo účastníkov konania. Mal. N. zveril na čas po rozvode do osobnej starostlivosti navrhovateľke a odporcu zaviazal prispievať na jeho výživu mesačne sumou 130,- eur. Zároveň upravil stretávanie sa odporcu s mal. Lukášom, a to každý páry kalendárny týždeň v čase od 13.00 hod. do 15.00 hod. v nedeľu a každý nepárny kalendárny týždeň v čase od 13.00 hod. do 15.00 hod. v sobotu s tým, že matka je povinná maloletého pripraviť a odovzdať otcovi v stanovený čas v mieste svojho bydliska a otec je povinný dieťa matke v stanovený čas na rovnakom mieste odovzdať. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V časti úpravy styku odporcu s mal. N. (na rozdiel od rozhodovania o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia procesným postupom podľa §§ 74 a nasl. v spojení s § 102 O.s.p. uznesením sp.zn. 10P/52/2013, 10P/56/2013 z 14.6.2013 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu Žilina č.k. 5CoP/87/2013-34 z 27.9.2013), konštatoval, že s výnimkou jedného, matkou maloletého v návrhu opísaného incidentu, spôsobeného nezrelosťou, nedostatočným vzájomným rešpektom a nevhodným spôsobom komunikácie rodičov dieťaťa v krízovom období ich vzťahu, po nútenom odchode otca zo spoločnej domácnosti, v čase vyhlásenia rozsudku v tejto prejednávanej veci nezistil žiadne iné závažné skutočnosti, ktoré by i vzhľadom na pomerne obmedzený časový rámec realizácie styku (zodpovedajúci však tomuto veku dieťaťa) opodstatňovali nevyhnutnosť matkou maloletého navrhovaného opatrenia jej osobnej prítomnosti pri styku otca s maloletým synom. Naopak vzhľadom na skôr súdom uvedené, v

tomto konaní vo veci samej zistené skutočnosti, až dokiaľ rodičia psychicky nevyspejú, práve prítomnosť matky pri styku otca s dieťaťom môže viesť ku konfliktným situáciám, ktorým by tak mohlo byť dieťa vystavené. Argument o útlom veku dieťaťa i v spojení s lekárskou správou zo dňa 04.6.2013 vo vzťahu k rodičmi navrhnutým a súdom v predchádzajúcom konaní schváleným podmienkam styku otca s maloletým synom (v tom čase takmer o rok mladším) takisto neobstojí. Otec sa s maloletým synom stýka i v priebehu konania vo veci samej, dočasne za podmienok upravených citovaným predbežným opatrením a ani vypočutím matky maloletého nezistil žiadne také jeho správanie, ktoré by mohol hodnotiť ako ohrozujúce záujem maloletého dieťaťa. Realizáciou styku otca s maloletým bez prítomnosti matky sa v podmienkach účastníkov realizuje nielen vzájomné právo na styk rodiča a dieťaťa, ale aj takéto vzájomné právo medzi dieťaťom a širším príbuzenstvom rodiča. Preto, nezistiac od posledného predchádzajúceho rozhodnutia súdu vo veci starostlivosti o maloletého takú podstatnú zmenu pomerov na strane maloletého a jeho rodičov, rozhodol o úprave pomerov rodičov k maloletému i na čas po rozvode v celom rozsahu zhodne s rozsudkom Okresného súdu Čadca č.k. 4P/116/2012-53 zo dňa 04.12.2012, tzn. okrem zverenia maloletého do osobnej starostlivosti matke tiež v časti o určení výživného na maloletého a nakoniec i v časti podmienok úpravy styku otca s maloletým.

V zákonom stanovenej lehote proti uzneseniu v časti úpravy styku odporcu s mal. N. podala odvolanie navrhovateľka. Poukázala na rozhodnutie o predbežnom opatrení. Namietala, že súd vo svojom rozhodnutí vyslovil, že keď manžel fyzicky napadne svoju manželku v prítomnosti maloletého dieťaťa, ide o skutočnosť, ktorá nie je podstatná a nemá vplyv na posúdenie schopnosti otca ovládať svoje správanie. Preto ostáva otázka, čo keby bol pri jej napadnutí zasiahol aj maloletého, čo keby maloletý spadol z postele a ublížil si, do akej miery je možné veriť otcovi, že najbližšie ustráži svoje reakcie a správanie. Rovnako nesúhlasí s vyhodnotením lekárskej správy, nakoľko lekár je odborne zdatnou osobou, ktorý má maloletého v starostlivosti od narodenia. Okresný súd svoj záver ničím neodôvodnil, prečo argumenty lekára neobstoja a prečo fyzické násilie nie je závažnou skutočnosťou, ktoré by odôvodňovali zvýšenú ochranu maloletého dieťaťa zo strany spoločnosti. Preto navrhuje zmeniť rozsudok okresného súdu v tejto časti, upraviť styk otca s maloletým v prítomnosti matky maloletého.

Odporca vo svojom vyjadrení k odvolaniu poukázal na skutočnosť, že navrhovateľka súhlasila s úpravou styku bez jej prítomnosti už v rodičovskej dohode uzavretej pred súdom sp.zn. 4P/116/2012 z 4.12.2012, kedy maloletý bol ešte podstatne menší ako teraz, takmer o rok a pol. S dôvodmi odvolania absolútne nesúhlasí, maloletého má nesmierne rád, veľmi rád s ním trávi voľný čas a je schopný sa o neho postarať aj bez starostlivosti matky. Podľa jeho názoru ide o určité citové vydieranie zo strany matky. Potvrdenie lekárky je neopodstatnené, pretože sa nejedná o dlhodobé odlúčenie, ale iba v priebehu 2 hodín, čo na mal. dieťa nemôže mať žiaden negatívny vplyv. Riadne platí výživné, materiálne zabezpečuje maloletého, ale tiež má právo na styk s maloletým v neprítomnosti matky, aby si ho mohol užívať a stretávať sa s ním, pretože si chce vybudovať silné rodičovské puto. Nechce, aby existovala nejaké napätie, ktoré by sa prenášalo na syna v prípade úpravy styku v prítomnosti matky, pretože matka je na neho doslova alergická, vyhrocuje situácie. Maloletého sa ani raz nedotkol, vrúcne ho miluje, nevystavuje ho nejakým stresovým situáciám. Predmetné odvolanie ho prekvapilo, keďže vzťahy s matkou sa momentálne zlepšili, prechádzajú kludovým obdobím. Z uvedených dôvodov navrhuje rozsudok okresného súdu potvrdiť.

Kolíznym opatrovníkom maloletého sa k odvolaniu matky nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania, proti rozhodnutiu proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 201, § 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal vec v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1, 2 O.s.p. a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), rozsudok okresného súdu vo výroku o úprave styku otca s mal. Lukášom a o trovách konania ako vecne správny potvrdil podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. V ostávajúcej časti odvolaním nenapadnutej zostal rozsudok nedotknutý.

Odvolací súd sa v zásadných a rozhodujúcich zisteniach a záveroch stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, a preto sa obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov rozsudku

okresného súdu a na zdôraznenie vecnej správnosti len doplnil/zopakoval niektoré podstatné skutočnosti (§219 ods. 2 O.s.p.).

Z ustáleného skutkového stavu okresným súdom vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Čadca č.k. 4P/116/2012-53 z 4.12.2012 bola schválená rodičovská dohoda, kde okrem iného bol upravený styk otca s mal. N. ako to bolo upravené v napadnutom rozsudku. V tom čase bol maloletý vo veku 2 mesiacov. Uznesením Okresného súdu Čadca sp.zn. 10P/52/2013, 10P/56/2013 z 14.6.2013 v spojení s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu Žilina č.k. 5CoP/87/2013-34 z 27.9.2013 bolo nariadené predbežné opatrenie, ktorým bol upravený styk otca s maloletým rovnako, avšak v prítomnosti matky. Matka úpravu styku otca s maloletým v jej prítomnosti odôvodňovala skutočnosťou, že dňa 5.5.2013 jej otec dal facku, keď držala na rukách maloletého a vzhľadom na vyjadrenie všeobecnej lekárky o citovej väzbe maloletého s matkou a vzhľadom na psychický vývoj dieťaťa neodporúča odlúčenie maloletého od matky. K odvolaniu pripojila lekársku správu z 20.1.2014, v ktorom sa ošetrujúca lekárka maloletého vyjadrila, že dieťaťko je citovo závislé od matky, zatiaľ neodporúča kontakt s otcom bez prítomnosti matky.

Okresný súd pri úprave styku otca s maloletým prihliadal predovšetkým na vek dieťaťa a jeho väčšie citové naviazanie na matku, ktorá s ním trávi viac času, keď predmetné stretávanie bolo upravené iba v rozsahu 2 hodín jedenkrát za týždeň. Na druhej strane je nutné dať možnosť i otcovi, aby sa vytvoril medzi ním a maloletým spontánne vzájomný citový vzťah. Obaja rodičia okrem povinností k svoju dieťaťu, majú aj právo stretávať sa s ním, udržiavať príbuzenské vzťahy. Rodičia nemôžu svoje problémy a nedorozumenia medzi sebou riešiť cez svoje maloleté dieťa, ale sú to práve rodičia, ktorí majú predovšetkým prihliadať na jeho záujmy a hľadať riešenie, ktoré je najprospešnejšie pre ich spoločné dieťa a podľa toho sa snažiť upraviť svoje práva a povinnosti k nemu v prípade, keď spolu nežijú. Neporozumenie medzi rodičmi, ktoré si riešia aj prostredníctvom svojho dieťaťa, dieťa vníma a je to v jeho neprospech, stresujúce, čo sa môže odzrkadliť na jeho ďalšom vývoji. Je na prospech dieťaťa, keď toto môže aj naďalej mať kontakt s oboma rodičmi. Je právom tak dieťaťu, ako aj rodiča, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, aby medzi sebou naďalej udržiavali príbuzenský vzťah. Deti pri svojom vývoji potrebujú tak mužský ako aj ženský vzor. Preto okresný súd správne vyhodnotil, že práve stretávanie otca s maloletým v prítomnosti matky môže vyvolávať stresové situácie, ktorých by bol účastný i maloletý. Navrhovateľka s odporcom si musia uvedomiť, že svoje narušené vzťahy a problémy musia riešiť v čase keď nie je s nimi ich maloletý syn a odporca keď má upravený a časovo obmedzený priestor kedy sa môže stretávať so synom, má tento čas venovať výlučne maloletému synovi a nie ich problémom. Navrhovateľka svoju prítomnosť odvodzuje od konfliktu, ktorý vznikol práve medzi ňou a odporcom. Jednalo sa o jeden konflikt, od ktorého ubehla už doba jedného roka a navrhovateľka netvrdila, že by k nejakému ďalšiemu takémuto konfliktu došlo. Predmetný konflikt sa nedotýkal maloletého, nebolo vo veci preukázané, ani nikto z účastníkov to netvrdil, že by odporca maloletému nejakým spôsobom ubližoval a ohrozoval ho. Z uvedených dôvodov sa javí ako nevhodné stretávanie sa odporcu s maloletým synom v prítomnosti navrhovateľky. Takto bude môcť otec celý stanovený čas venovať maloletému.

V lekárskech správach sa všeobecná lekárka maloletého N. najskôr vyjadrila o citovej väzbe matky a maloletého, pričom neodporúčala odlúčenie maloletého od matky. V správe predloženej k odvolaniu sa vyjadrila, že z dôvodu citovej závislosti od matky neodporúča kontakt s otcom bez prítomnosti matky. Odvolací súd k tomuto udáva, že nespochybňuje citovú väzbu maloletého na matku vzhľadom na jeho útlý vek, ako aj skutočnosť, že matka s ním trávi viac času ako otec. Úpravou styku otca s maloletým jedenkrát do týždňa na 2 hodiny však nedôjde k odlúčeniu maloletého od matky. Pokiaľ ide o posledné vyjadrenie o neodporúčaní kontaktu otca s maloletým bez prítomnosti matky, odvolací súd tu konštatuje, že predmetné vyjadrenie ošetrujúca lekárka vydala bez toho, aby sa vyjadrila k tomu, aký je vzťah otca s maloletým, či má vedomosť o tomto vzťahu a z akých zdrojov jej tento vzťah je známy. Vyjadrovala sa iba o citovej väzbe maloletého na matku, čo ako už bolo vyššie konštatované, odvolací súd nespochybňuje.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku okresného súdu a zhodnotení výsledkov dokazovania, ktoré vo veci vykonal, dospel k záveru, že okresný súd správne vyhodnotil výsledky vykonaného dokazovania a zaujal správny právny záver vo výroku o úprave styku otca s maloletým N. Preto odvolací súd rozsudok okresného súdu v tejto časti ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol v zmysle ust. § 224 ods. 1 O.s.p. aplikujúc ust. § 146 ods. 1 písm. a/ O.s.p., v zmysle ktorého žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania, ak konanie mohlo začať i bez návrhu.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.